

Publicerad 2006-05-06 22:00 av Lou

Pastorala perversioner

En insekt störtar och dör
i mitt kladdigt rosa läppglans
Lorealdöden
jag har varit där jag med
jag pillar bort
de trassliga vingarna
stryker ett lager till
tvärs över amorbågarna

vitsipporna skriker efter mig
från diken

och rötterna
som är jordens tarmar
mullrar av den höga ambitionens bakfylla
under mina fötter

jag är ett får i vargakläder
och kväver ett hjälplöst bråkande
för att inte avslöja mig
när jag går genom vårens uteserveringar
och de trevande leendena där

solar mig misstänksamt i glansen
från hissblickarna
och hoppas någon krascharlandar
i den över mina läppar

en bördig, tacksam mylla
i överjagets träskmarker
för jag har varit ensam
alldeles för länge

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lou med Poeter.se id #7623 innehar upphovsrätten